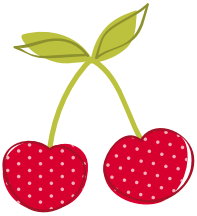
KOSTELECKÝ ZPRAVODAJ

léto 2015

Děti z 5. ročníku se loučí s kosteleckou školou pestrým a vtipným vystoupením, které pobavilo rodiče a všechny přítomné.

Setkání stárků v Kostelci

Setkání stárků

OBECNÍ ZPRAVODAJ

Vážení spoluobčané.
Za několik málo dnů vstoupíme do druhé poloviny roku a nám starším se zdá, že čas plyne neskutečně rychle. Měli jsme možnost postřehnout na setkání stárků v dubnu tohoto roku, jak se sami proměňujeme. I když nám čas nelítostně ukrajuje z našeho života, dovolím si poznámku o neúměrné ztrátě času, kterým plýtváme při řešení malicherností a sousedských sporů, jako bychom si neuvědomovali, že jsme tu jen dočasně a svým chováním dáváme příklady našim dětem.
Dovoluji si zde upozornit na nevhodné chování některých spoluobčanů, kteří obtěžují své sousedy, blízké i vzdálené okolí a tím krátí životy nejen jim, ale i sami sobě. Mám nyní na mysli spalování petek, nehořlavých látek, nebo naopak tak hořlavých, že zamořují ovzduší celé obce. I když máme kontejnery na třídění odpadu, nevím, co některé nutí pálit tento odpad doma na dvorku nebo i v kamnech. Často se na mne s tímto problémem obracíte. Jistě, lze pořídit fotografie komínů, ze kterých se kouří, povolat inspekci životního prostředí, ale co naplat, když už bude spáleno a vdechnuto do našich plic. Celému problému se jen říká slušnost a odpovědnost.
Mnohdy máte plány, které nejdou zrealizovat, mám na mysli např. stavbu rodinného domu, provozovny atd. V zájmu Vašich investic a ochrany Vašich peněženek Vám chci sdělit, že než se ponoříte do plánování a projektování, je vhodné svůj záměr zkonzultovat a to buď na stavebním úřadě, nebo na odboru územního plánování, případně obec požádá o odborné stanovisko. Předejdeme tak konfliktům a nedorozuměním.
Ráda bych oznámila, že v tomto měsíci byl instalován na návsi kontejner na sběr drobných kovových předmětů, barevných kovů, plechovek, alobalových víček atp. Také jsme uspěli se žádostí o dotaci na 230 kompostérů pro domácí kompostování. Kompostér bude o objemu 1050 litrů. Kompostéry nám nenahrazují hnědé popelnice, do kterých dál budeme dávat co dáváme, vyhneme se tím spalování suché trávy, a někdy také mokré, případně zelené natě a všeho, co se nám do hnědé popelnice nevejde. Můžeme dělat doma svůj kompost, který použijeme zase na svoji zahrádku. Součástí dotace bude také štěpkovač. Celkové náklady na pořízení nepřevýší hodnotu 1 135 034 Kč, celková dotace byla schválena 1 021 531Kč.
V tomto měsíci také začneme se zateplováním kulturního domu a sídla obecního úřadu. Ve výběrovém řízení podala nejvýhodnější nabídku firma KALA spol. s r.o. s nabídnutou cenou 4 174 184 Kč. Poskytnutá dotace na tuto akci je 3 081 053 Kč. Budou zatepleny obvodové stěny, střešní konstrukce a vyměněny dveře a pět oken. Plánované ukončení akce je 30. září tohoto roku.
V letošním roce ještě chceme opravit zakoupený dům uprostřed návsi a to pro účely knihovny a klubovny skautského oddílu. Tuto akci plánujeme realizovat z větší části svépomocně využitím pracovníků na veřejně prospěšné práce. Obyvatelé Moravanské ulice se také dočkali opraveného chodníku. V současné době také

jednáme o opravě silnice a zamýšlené výstavbě chodníků v této ulici. Na demolici čeká také vykoupený rodinný dům vedle školy. Obyvatelé „Vídeňky“ se v letních měsících dočkají prodloužení vodovodu, i když by raději silnici, stejně tak jako občané v ulici U Hřiště, nebo Bohuslavská a historický kostelecký “Vyšehrad“.
Zastupitelstvo obce na posledním zasedání vydalo nařízení - Tržní řád, jehož podstatným bodem je zákaz podomního a pochůzkového prodeje s ohledem na zajištění bezpečnosti v obci a k ochraně seniorů.

Instalace kříže na Jasné hoře „U Lip“

Oprava chodníku v Moravanské ulici

Statistika obyvatel k 15. 6. 2015

01. 01. 2015..... 899
Narození..... 6
Úmrtí..... 1
Přihlášeno..... 7
Odhlášeno..... 8
Počet obyvatel..... 903

Dříve než se rozejdeme na prázdniny Vás chci pozvat na Jasnou horu, na místo, kterému říkáme „U Lip“. Místo jsme ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody za finanční pomoci Poštovní spořitelny – Nadace VIA upravili, kříž opravili a umístili čtyři lavičky z tvrdého akátového dřeva orientované na všechny světové strany, které by měly odolat náporu přírodních živlů. Jsou přirozenou imitací „skládek“ dřeva. Ve výrobě je ještě reliéfní mapa a budou dosazeny dva stromy – lípa a oskeruše. Podstatné je, že už teď máte možnost si udělat výlet „za humna“, odkud je tak krásný rozhled na všechny světové strany.

Vážení spoluobčané, od 13. do 16. 8. 2015 se opět po čtyřech letech koná Slovácký rok v Kyjově. Pravidelně se účastníme sobotního průvodu, proto sledujte obecní stránky a obecní rozhlas, kde budete podrobně informováni o společném odjezdu a návratu. Pro krojované bude zajištěn samostatný autobus. Vypravte sebe i Vaše rodiny stejně tak, jak to děláte na hody.

Přeji Vám pěkné letní dny, dobré počasí na Vašich cestách a šťastné návraty.

Vlasta Lochmanová
starostka obce

Návštěva dětí ze Slovenska z Velkého Grobu

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Letošní školní rok se pomalu blíží ke svému konci, a tak ho můžeme zhodnotit a ohlédnout se, jestli se nám podařilo vše, co jsme si na jeho začátku naplánovali a předsevzali. Jak se žákům povedlo zvládnout učivo jednotlivých ročníků zjistí již brzy na svých vysvědčeních. Je potřeba si připomenout, že známky nemusí vždycky vypovídat o tom, jaké děti jsou. Slušnost, spolehlivost, kamarádství nebo pravdomluvnost známky nevyjadřují, ale určitě to jsou vlastnosti, které také nejsou k zahození. Snad se je nám daří v dětech společně s rodiči upevňovat.

Každoročně připravujeme pro děti školní aktivity, které mají za úkol probouzet v nich estetické cítění, poznávat přírodu, seznamovat se s historií Kyjovska a lidovými tradicemi. Prostřednictvím kulturních vystoupení, projektových dnů a vernisáží KŠG se jim snažíme tyto obzory rozšiřovat. V letošním školním roce jsme s dětmi navštívili místní muzea ve Vracově, Bukovanech, Věteřově, Miloticích, Ždánicích, Vlkoši, Žarošicích, Želeticích a Ratíškovicích. Děti se také dozvěděly spoustu zajímavých informací na přednášce „Stromy Kyjovského Slovácka" a společně s kamarády ze škol z Bohuslavic, Boršova, Kyjova a Moravan se sešly v Čeložnicích při projektu „Polama, rolama ideme za súsedama", který zorganizovala paní Zuzana Veverková. Jak se vyvarovat nebezpečím, které přináší dnešní doba se žáci dozvěděli na přednáškách o kyberšikaně a finanční gramotnosti. Projekt „Normální je nekouřit" varoval děti před u nás nejrozšířenější návykovou látkou - nikotinem. Závěrečným testováním děti zakončily netradiční disciplíny Olympijského víceboje - Česko sportuje.

Výčet dalších aktivit by byl ještě dlouhý. Jsou pravidelně zveřejňovány na webových stránkách, ale určitě musíme připomenout náš projekt s partnerskou školou ve Veľkém Grobu. Koncem dubna se sešly v KD Kostelci na společném kulturním vystoupení děti z obou škol a společně naplnily část názvu projektu „Poznáváme se, hrajeme si, sportujeme". V květnu jsme vyrazili na Slovensko, abychom si zasportovali. Nešlo ani tak o to, kdo bude, lepši v kopané, ve florbalu, vybíjené nebo přehazované, ale snažili jsme se položit základy dlouhodobější spolupráci našich škol a přátelství dětí. Při našem loučení jsme se shodli na tom, že jsme si všichni společně strávené chvíle užili, a že v příštím školním roce budeme v našem setkávání pokračovat.

Přes prázdniny proběhnou ve škole drobné opravy a malování a než se nadějeme, budeme vítat naše prvňáčky, kterých v září nastoupí 11. Do MŠ nám přibude 9 nových dětí z 20 zájemců. Psát dopisy rodičům nepřijatých dětí není nic příjemného, ale snad se všichni dočkáme toho, že tomu tak v blízké budoucnosti nebude.

Připomínat před začátkem letních prázdnin už nový školní rok není vůči dětem a kolegům moc vhodné. Vím, že se těší na to, že si odpočinou a načerpají nové síly. Děkuji dětem, rodičům, svým kolegům a všem přátelům naší školy za jejich práci a přízeň, kterou velice pozitivně hodnotili i pracovníci ČŠI, kteří naši školu v březnu navštívili.

Přeji Vám krásné a ničím nerušené prázdniny.

Dušan Kovář, ředitel ZŠ

Ohlédnutí za školním rokem 2014/2015

Ideme za súsedama hore rolama

Do školy jednoho dne přijela paní s prezentací okolní krajiny. Ukazovala nám fotky starých map a my zjišťovali, jak se krajina okolo Kostelce za posledních padesát let změnila. Se sousedními školami jsme se tedy vydali zkontrolovat stav okolí naší obce.

Doma jsme se sportovně oblékli, ve škole se přivítali, spočítali a vyrazili směrem do Čeložnic. Šli jsme opravdu mezi polama, po polní cestě až k lipám a tam nás dohnaly děti z Bohuslavic, Debrujáři z Kyjova a žáci z Boršovské speciální školy. Byla nás už pěkná hromada a tu se zdáli přihrnuli na kolech i Moravjáci. Společně jsme se přesunuli na čeložnické hřiště. Rozdělili jsme se do družstev a plnili úkoly o přírodě, okolních vesnicích, dělali jsme i pokusy, kreslili obrázky a vyráběli jednoduché předměty z přírodnin nebo naopak z plastů. A pak přišla chvíle na něco dobrého - za odměnu jsme si opekli špekáčky. Cestou domů jsme šli zase polama, viděli stádo srnek a uhynulého divočáka. Pěkně smrděl. Cestou přes střelnici jsme dorazili do školy, kde nás čekaly výborné buchty na oběd.

Cestu do Čeložnic všichni známe, ale tentokrát byla nějak kratší a byla na ní legrace. Uvidíme příště.

Dominika Vuová, 5. roč. (upraveno)

Společná BESÍDKA s dětmi ze Slovenska

Jednu jarní neděli k nám do Kostelce přijely děti ze Slovenska. Hned po jejich příjezdu jsme s nimi měli společný oběd. V kulturním domě to vypadalo jako na zámecké hostině – slavnostní prostírání, obsluha, ubrousky, no paráda.

Potom začali přicházet diváci. Sotva se sál zaplnil, začal program. První začaly své vystoupení slovenské děti z Veľkého Grobu. Byly oblečeny do krojů a bylo to moc pěkné. Pak jsme měli vystoupení my. To, co jsme pár týdnů velice tvrdě nacvičovali,

jsme předvedli tak dobře, že chyby nebyly ani poznat. Všichni spokojeně tleskali.

Nakonec jsme se šli podívat k nám do školy. Slováci nám dovezli moc pěkné dárky, prohlídli si školu a vyřádili se na dětském hřišti. Někteří si s námi začali i povídat a zdálo se, že si najdem i kamarády. Doufám, že se jim u nás líbilo a těšíme se na návštěvu u nich, na jejich školu a až je zase uvidíme.

Ema Navrátilová, 5. roč.

Sportovní den ve Veľkém Grobu

Jednou brzy ráno jsme všichni nastoupili do autobusu a jeli na Slovensko. Jeli jsme dlouho, až jsme tam dojeli.

Přivítali jsme se s kamarády z Vel´kého Grobu, kteří byli na návštěvě u nás v Kostelci. Byli jsme v jejich škole, v jejich třídě a líbilo se nám tam. Vyměnili jsme si s některými adresy a zkoušeli si popovídat si o sobě. Byla to legrace, ale rozuměli jsme si skoro všechno.

A pak přišla ta chvíle – šli jsme sportovat. Hráli jsme fotbal, vybíjenou, florbal a přehazovanou. Slováci vyhráli jednu medaili, ve fotbale nám to fakt nandali! My Kosteláci jsme vyhráli tři medaile a tak jsme nakonec byli velmi spokojení. Po dobrém obědě jsme si četli z knížky Analfabeta Negramotná. My četli slovensky, Slováci česky. Občas se někomu lámal jazyk, ale přečetli jsme si to pěkně. A pak přišly na řadu dárky pro Vel´ký Grob. Všem se moc líbily a tak jsme se zase vydali na cestu domů, na Moravu, do Kostelce.

Dominika Vuová, 5. roč. (upraveno)

Angličtina s rodilým mluvčím

Každý měsíc k nám do školy jezdí Matt – kluk z Anglie, který teď bydlí a pracuje v Hodoníně a učí české děti angličtinu.

Jako úplně nejvíc mě na jeho hodinách baví hry, co hrajeme. Myslím si, že skoro celou hodinu si hrajeme a při tom se učíme. Někdy se ale stane, že mu nerozumíme. On nás ale potom stejně zase navede na správnou kolej. Je to prostě super a baví mě to.

Kryštof Klimus, 5. roč.

Čtení sloveské knihy Analfabeta Negramotná

Každé úterý a pátek čteme společně slovenskou knihu Analfabeta Negramotná. Začalo to tenkrát, když jsme se začali kamarádit s dětmi z Veľkého Grobu. Chtěli jsme vyzkoušet, jestli vůbec slovensky rozumíme a můžeme číst ve slovenském jazyce. Slováci to na oplátku zkoušeli v češtině.

Knížka je o holce, která nosí černé kalhoty, mikinu, těžké černé boty a má střapaté vlasy. Má jenom maminku, otce nezná, ale velmi by chtěla. Příběh je to zajímavý a občas veselý, Beta se seznamuje s postavami z dětských knížek a filmů, o kterých neměla nikdy potuchy, protože nikdy nepřečetla ani jednu knížku. A tohle děvče se náhodou nebo ne náhodou? ocitne v knihovně a zůstane tam i přes noc. Ještě kousek příběhu nám chybí, jsem moc napjatá, co se tam ještě všechno stane. Určitě si tu knihu půjčte a přečtěte.

Michaela Kudrová, 5. roč.

Vesnická muzea Kyjovského Slovácka

Celý tento školní rok jsme cestovali po okolních vesnických muzeích. Byli jsme např. v Bukovanském mlýně, jeli jsme na ratíškovské drezíně, viděli muzea v Želeticích, na ždánickém zámku, v Žarošicích, Vlkoši i Kyjově.Dozvěděli jsme se, co jsme nevěděli a co se k čemu používalo. Výstavy byly plné starých nástrojů, nádobí, hraček i krojů. Viděli jsme i starou školu i válečné zbraně. V každé vesnici bylo něco jiného. Po návratu do školy jsme potom vyplňovali pracovní sešit s úkoly, kvízy a doplňovačkami a snažili si vzpomenout na co nejvíc podrobností. Ale ze zážitků doporučuju hlavně drezínu v Ratíškovicích.

Máte z čeho vybírat. Hlavně někam zajeďte.

David Selucký, 5. roč.

Vesnická muzea se mi moc líbí. A to hlavně proto, že mám rád kulturní zážitky. Musím říct, že ze všech muzeí, které jsme navštívili se mi líbilo v Mendlově muzeu v Šardicích. Výstava je tam o životě tohoto vědce, ale zbytek se věnuje měřidlům a historii měření, vážení, počítání a podobně.

Po stránce aktivity se mi zase nejvíc líbilo dopravní muzeum v Ratíškovicích, hlavně drezína. A proto všem doporučuju sbalit se od PC a zajet někam do muzea. Nebudete litovat.

Jaromír Klígl, 5. roč.

Sportování ve Veľkém Grobu

Cesta byla hrozně dlouhá, ale zabavili jsme se zpíváním písniček. Když jsme tam dojeli, dali nám svačinu a při tom jsme se seznámili se slovenskými dětmi.Pak jsme šli sportovat. Kromě fotbalu jsme všechno vyhráli. Pak nás čekal oběd s hromadou zákusků. Byl to zážitek na celý život.

Natálie Polášková, 5. roč.

Analfabeta Negramotná

Čteme společně slovenskou knihu o dívce, která se nechá zavřít v knihovně a prožívá tam neuvěřitelná dobrodružství. Napsal ji spisovatel Ján Uličianský a ilustroval Vladimír Král. Knížka je ve slovenštině, ale je tak zajímavá, že to kolikrát ani nevnímáme. Dívka Analfabeta nikdy nečetla žádnou knihu a nezná žádné literární postavy. Teprve když k ní z knížek vystoupí Paleček, Pipi Dlouhá punčocha, Pinokio a jiní hrdinové, Beta začně chápat, že čtení není nakažlivá nemoc. Celý příběh je zábavný a moc se mi líbí. Nejlíp ji ale umí číst asi paní učitelka.

Hana Vlasáková, 5. roč.

18. VÝSTAVA VÍN

14. března se uskutečnila již 18. výstava vín v Kostelci. Úroveň předešlých ročníků a řádná příprava dávaly tušit velkou návštěvu i letos. Loňský rekord v návštěvnosti jsme opět překonali. Přestože počasí nebylo moc přívětivé, cestu k nám si našlo přes 500 milovníků vína.

Novinkou bylo celkové dispoziční uspořádání na sále. To, že jsme bílá vína umístili dole na sále spolu s profesionálními vinaři, se ukázalo jako výborný tah. Všichni si tento model velmi pochvalovali. K ochutnání bylo připraveno téměř 800 vzorků vín.

Stejně jako loni nám večer hrála cimbálová muzika „Friška".

Překrásné odměny si odnesli jako každoročně také šampióni jednotlivých odrůd. Ceny jsme i letos získali od firmy Moravské sklárny Květná.

Ani letos nechyběla bohatá tombola a k jídlu se grilovaly vepřové kýty.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se na přípravě koštu podíleli. Za velkým úspěchem se skrývá dlouhá a těžká práce výstavního výboru. Všichni se již těšíme na 19. výstavu vín v Kostelci 12. března 2016.

Mgr. Břetislav Junášek

KNIHOVNA

Nové knihy:

Sarah Ball: Psáno ve zvězdách
Čtrnáctileté kamarádky si vytvořily časovou schránku, kde vložily kromě oblíbených drobností také své představy o budoucnosti. O třináct let později Gemma otevře dosud uzavřenou schránku a s obavami se dozví předpověď jedné kamarádky s varováním, aby si nebrala prvního muže, který ji požádá o ruku. To právě Gemma učinila a vzápětí se objeví pochybnosti, zda se rozhodla správně.

Viktória Darsane: Recept na Araba
Příběh jedné Slovenky, dvou dětí, dvou Arabů a jednoho manželství. Nina odešla za prací do Švýcarska a tam se stalo to, co nečekala, ba přímo vylučovala – zamilovala se do Araba. Když se Omar dozvěděl, že čeká dítě, Ninu opustil. Navzdory zklamání se rozhodla dítě si ponechat a v budoucnu být mnohem opatrnější. Jenže – její další partner byl opět Arab.

Ladislav Beran: I staré dámy umí vraždit
Případy krádeží, vloupání i ozbrojených přepadení zaměstnávají poručíky specializující se na majetkovou trestnou činnost dnem i nocí. Detektivní povídky jsou z prostředí bezdomovců, gamblerů, narkomanů a zlodějů, ale také podnikatelů, umělců či vojáků, protože ani ti nemají úplně čisté svědomí.

Táňa Keleová-Vasilková: Kouzlo všednosti
Příběh mladých manželů Magdy a Adama. Přesto, že oba byli přesvědčení, že jim dvěma se to stát nemůže, čas ukázal, jak se mýlili. Všednost, jednotvárnost, nekonečný koloběh stejných rán a stejných večerů postupně mění jejich společný život. A vše se ještě zhoršilo, když Magda nastoupila do práce.

Jill Murphyová: Mildred opět zasahuje
Čarodějnice školou povinné – další neuvěřitelné příhody copaté Mildred, její nejlepší kamarádky Maud a protivné šprtky Ethel, která nikdy neudělá žádnou chybu a průšvihářce Mildred se ráda posmívá. Ovšem v prvním ročníku na Akademii slečny Krákavé bude mít Mildred problém ještě s novou žákyní Enid, která není tak mírumilovná, jak se na první pohled zdá.

Ludvík Středa: Neposedná abeceda
Aa – Andulka si za komínem sedí jako pták.
Adam veze pytel s kmínem. Nebo je to mák? Říkadla pro nejmejší – ke každému písmenku abecedy.

První středu v měsíci po celý školní rok žáci s družinou pravidelně navštěvovali knihovnu. Červnová středa byla poslední v uplynulém školním roce a za krásného počasí bylo velice příjemné vzít si knížky a časopis Čtyřlístek před knihovnu a udělat si „knižní piknik".

Přejeme všem příjemné oddechové dny a hlavně nezapomeňme o prázdninách a dovolené na dobrou knihu.

Marie Horáková
Místní knihovna Kostelec

SK KOSTELEC

Příprava na jarní odvety začala druhou únorovou sobotu. Probíhala v domácím prostředí a doplnilo ji soustředění v Čeložnicích. Začátkem února se podrobil menšímu chirurgickému zákroku v koleni brankař Cahlík. Do branky se postavil Jožka Hudec. První přípravné utkání jsme odehráli na umělé trávě v Dubňanech s mužstvem Vlkoše a zvítězili 3:2. Další utkání jsme díky příznivému počasí odehráli na přírodních trávnících. Ve Vracově jsme prohráli vysoko 5:0. Ještě větší komplikací bylo zranění brankaře, které si vyžádalo dvouměsíční léčení. V Žeravicích jsme zvítězili 2:1. Toto utkání odchytal Marek Kůřil, který je na hostování v Sobůlkách.

V kádru mužstva nastala jedna změna. Z Kyjova přišel zpět Jenda Kvaltin a v 17-ti letech se stal nejmladším hráčem nastupujícím za Kostelec. První mistrovské utkání doma se Strážnicí odchytal Honza Cahlík bez jediného tréninku. Toto utkání bylo pro nás příliš kruté. Prohráli jsme 0:3. Pak jsme zajížděli na půdu sestupem ohrožených Mikulčic. Velikonoční neděle skončila pro nás nadílkou 4:1 a navíc vyloučením Miry Kotáska. Nejhorší ale byla zpráva Honzy Cahlíka, že koleno není v pořádku a nemůže dále chytat. Navíc byl poslední den přestupního termínu. Podařilo se nám téměř nemožné. Přemluvili jsme našeho bývalého gólmana Vlastu Výstupa, aby nám pomohl na čtyři utkání, než se Cahlík dá do pořádku. Vyřídili jsme hostování ze Sobůlek a Vlasta mohl nastoupit na první derby s Moravany. To přilákalo rekordní návštěvu. Příznivci viděli zajímavé utkání, které skončilo zaslouženou dělbou bodů. Hosté byli lepší v první části, ve které se ujali vedení. Po přestávce jsme přidali na obrátkách a zaslouženě vyrovnali. O týden později jsme zajížděli do Uhřic, které se pohybovaly v pásmu sestupu. Utkání jsme prohráli 2:1, kdy ani závěrečný tlak nepomohl k bodu. Před tímto utkáním jsme se dověděli, že utkání v Mikulčicích bylo kontumováno v náš prospěch pro neoprávněný start domácího hráče. Následující víkend jsme opět zajížděli k ohroženému mužstvu KEN Veselí. Odvezli jsme si důležité body za první výhru jara 1:0. Nejhorší utkání nás čekalo doma s posledními Dambořicemi. Sice se nám podařilo v závěru srovnat na konečných 3:3, ale pachuť z tohoto utkání byla obrovská. Navíc v závěru neudržel nervy Svaťa Macek. Byl vyloučen a potrestán 14 měsíci bez fotbalu. Zdravotní stav Jendy Cahlíka se nezlepšil a tak chytal Vlasta Výstup i nadále. Utkání ve Svatobořicích bylo úplně jiné, než předchozí. Bojovností a důrazem jsme si zajistili vítězství 1:0. Dobrá morálka nám zůstala i do domácího utkání se Starým Poddvorovem. Vítězství 3:0 nás posunulo již na pátou příčku tabulky. Pak jsme zajížděli do předposledních Vnorov. Rozhodčí držel otěže tohoto utkání pevně v rukou. My jsme mu trochu pomohli neproměněním několika šancí. Odjížděli jsme bez bodů i vyloučených Oldy Talaše a trenéra Macka. Těžké utkání bylo doma s rezervou Bzence, která byla také ohrožena sestupem. Kvalitní druhý poločas nám zajistil body za výhru 2:1. S torzem mužstva jsme zajížděli do Ždánic a prohráli tam 3:1. Žáky jsme letos spojili s Kyjovem. Většinu tvořili naši hráči, kteří pod vedením Milana Kopeckého podávali dobré výkony a drží 5. místo v tabulce okresního přeboru.

Přípravka, kterou vedl Honza Lochman, letos nedosahovala takových výsledků. Ty ale nejsou u těchto celků nejdůležitější. Podstatná je účast na zápasech a trénincích a získání co největšího množství dětí ke sportování. Ti, kteří ještě váhají s přihlášením dětí do fotbalu, mohou přijít na nějaký trénink a vyzkoušet si ho. ***Mgr. Břetislav Junášek – předseda SK***

SBOR PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Zástupci Sboru pro občanské záležitosti v Kostelci navštívili v 1. pololetí paní Ludmilu Houšťovou, která oslavila kulatých 80 let. K dalšímu významnému výročí 90 let popřáli panu Antonínu Sabáčkovi a k 92 letům panu Miroslavu Dufkovi.
Všem jubilantům přejeme pevné zdraví do dalších let.

Ludmila Houšťová 80 let

Antonín Sabáček 90 let

Miroslav Dufek 92 let

AEROBIK KOSTELEC

Sportovní sezóna 2014-2015

V letošním roce se nám přihlásilo celkem 48 dětí, které byly rozděleny do tří skupin.

Nejmladší skupina ULIČNICE, secvičila choreografii skladby, Ledové království. V soutěži Aerobik tour byla zařazena do 2. kategorie v estetické časti. V této skupině bylo 16 dětí, ve věku od 5 do 8 let, které trénuje Zdena Horáková a Aneta Polešovská. Druhá skupina PANENKY, natrénovala choreografii skladby, V rytmu Hollywoodu. Holky závodily ve 2. kategorii v části technické. V této skupině je 13 děvčat ve věku od 8 do 10 let, které trénuje Karolína Kunická a Zdena Horáková. Tyto dvě skupiny trénují ve školní tělocvičně v Kostelci. Nejstarší skupina PIPENKY, ve věku 11-14 let, trénuje v KD Kostelec, z důvodu studia trenérky, letos nejezdila na závody, ale holky pilně trénují na další rok. V této skupině je 19 dívek a trenérkou je Veronika Dubská .

První vystoupení děvčat z aerobiku bylo na besedě se seniory, na plesech a karnevalech v Kostelci, v Moravanech,v Kelčanech, kde předvedly, co se do té doby naučily. Pak následovala pilná příprava na závodní sezónu na třídenním sportovním soustředění.

Děti se zúčastnily celkem 7 závodů. Na první závod jely do nedalekého Kyjova. Na soutěži Aerobic Cup Kyjov se Uličnice umístily na 3. místě a na 4. místě Panenky. Následně holky absolvovaly závody Aerobic tour 2015. Závodily v těchto základních kolech –Tlumačov, Veselí nad Moravou, Uherské Hradiště, Hodonín a následně finále turné v Otrokovicích. Ledové království patřilo ve 2. kategorie průměrově mezi nejmladší tým a na závodech se holky umísťovaly ve druhé polovině startovního pole. Děvčata se skladbou, V rytmu Hollywodu ,vybojovala v technické části dvakrát 3.místo . Mezi těmito závody, holky soutěžily ještě na jednom závodě, Česko se hýbe, který se konal v Brně. Zde se holky probojovaly do finále, které se konalo v Mostě, ale tohoto závodu se nezúčastnily.

Jako poslední závod bylo Finále Aerobic tour, kde obě dvě skupiny vybojovaly bronzové medaile, krásné 3 .místa. Všem patří velká gratulace.

Za sportovní výkony patří všem, kosteleckým aerobičkám, poděkování rozlučkovým piknikem a výletem do Boga v Brně.

Aerobik Kostelec je finančně podporován obcemi Kostelec, Moravany, Hýsly, Čeložnice, Ježov. Výše uvedeným sponzorům moc děkujeme za jejich podporu. Velké dík patří také firmě Wiky, za malé dárky, panu Opatřilovi, za sponzorování našich webových stránek, paní Plevkové, za výrobu čelenek pro Ledové království a hlavně rodičům cvičenek, které své děti podporují v této činnosti.

za Aerobik Kostelec Aneta Polešovská a Zdena Horáková

PODPORUJE SPORT
vaše hračky a papírnictví

AEROBIC
CUP
KYJOV
AEROBIC
CUP
KYJOV
AEROBIC
CUP
KYJOV

SKAUTSKÝ ODDÍL

Letošní rok oslavili skauti v Kostelci dvacáté páté výročí své existence. Členská základna se od té doby rozšířila z původních dvanácti na v dnešní době více než čtyřicet aktivních členů. Jako každý rok, jsme se opět účastnili Českého dne proti rakovině, kdy jsme v obci prodávali kvítky měsíčku lékařského a s pomocí všech, kdo přispěli, jsme pomohli získat částku 5500 Kč určenou na výzkum léčby rakoviny. Zapojili jsme se do celostátního projektu Skautský dobrý skutek a s heslem: „Děláme svět lepším´´ jsme společně se skauty z Kyjova uklízeli odpadky v Chrastí. Dále proběhnul Svojsíkův závod, což je závod skautských družin, který prověřuje jejich dovednosti a především schopnost spolupráce. Kostelecká družina chlapců starších 10 let se umístila na 2. místě v okresním kole a postoupila do kola krajského. Stejně tak úspěšná byla i družina děvčat, která v okresním kole skončila na 3. místě. Na den dětí jsme společně s občanským sdružením Volnočas a klubem historického šermu organizovali zábavné odpoledne na Panské zahradě. Zúčastnilo se více než 60 dětí. Během prázdnin organizujeme pro naše děti společně se skauty z okolních obcí dva tábory. Pro ty mladší je to tábor na Smraďavce u Buchlovic a starší budou tábořit na Drozdovské Pile u Zábřehu na Moravě. Obou táborů se celkem zúčastní téměř 100 skautů. Pro zájemce z řad veřejnosti organizujeme v měsíci srpnu příměstský tábor v Kyjově. Začátkem následujícího školního roku se chystáme založit družina pro předškolní děti.
Více informací najdete na webu: http://podchribaci.skauting.cz/

Josef Borkovec

KRONIKA

Milý spoluobčané,

od letošního roku jsem začala psát obecní kroniku.
Chtěla bych vás tedy požádat o spolupráci. Ráda bych, aby záznamy v kronice byly co nejúplnější a zaznamenaly všechny aspekty života v obci. Kulturní, společenský a spolkový život v Kostelci je pestrý, a mně může spousta zaznamenání hodných faktů uniknout, informujte mne prosím o tom, co zajímavého u nás probíhá.

Nad rámec pravidelných zápisů do kroniky mám v plánu dlouhodobě shromažďovat a zaznamenávat vzpomínky kosteleckých pamětníků. Ráda bych oslovila naše starší občany, kteří prožili v Kostelci velkou část života a požádala je, aby se se mnou podělili o své vzpomínky, zážitky a postřehy. Chtěla bych zaznamenat obyčejné příběhy, co je v životě potkalo, kým byli, jak na ně působily události doby, ve které žili, a která je tak jiná než teď.

Ivana Hulatová

KOSTELÁCI

Po náročném létě, pokud se akcí našeho souboru týká, nastává klidnější období podzimu, zimy a předjaří.

Základní organizace Českého svazu včelařů v Kyjově slavila 4. 10. 2014 110.výročí svého vzniku a obrátila se na nás se žádostí o zpestření jejich slavnostní schůze o naše pěvecké i taneční vystoupení. V divadelním sále KD v Kyjově jsme vystoupili se sadami kyjovských skočných za doprovodu cimbálové muziky. Velkou pozornost jsme vzbudili i díky našim krojům, hlavně u hostů se Slovinska a Českých Budějovic.

A jsou tu opět vánoce...

21. 12. 2014 se sešla kostelecká veřejnost k tradičnímu předvánočnímu zpívání u stromečku, tentokrát v pěkném prostředí Panské zahrady. Jako host vystoupila skupina COUNTRY BAND SDU s pásmem vánočních koled a písní a společně jsme si zazpívali i tradiční české koledy. Příjemnou předvánoční atmosféru umocnil výborný „svařák" a punč.

Vánoční svátky a naše zpívání během nich už tradičně zahajujeme na Půlnoční mši a pokračujeme na svátek sv. Štěpána, kdy je mše obětována za celou obec Kostelec. Slavnostní ráz této mše je podtržen i přítomností mládeže oblečené ve svátečních zimních krojích. 27.12.2014 jsme absolvovali Vánoční koncert v Syrovíně, kde si zazpívala své sólo i Zuzanka Šimečková z Kostelce. 28. 12. 2014 jsme zpívali při mši v Žeravicích.

V druhou květnovou neděli 10. 5. 2015 jsme se zúčastnili jako jedna ze tří skupin účinkujících na Benefičním koncertu ke Svátku matek v KD v Kyjově. Výtěžek byl věnován Nadaci pro transplantaci kostní dřeně. Vystoupili jsme zde s pásmem svatebních písní a čepením nevěsty.

V současné době se věnujeme spolu s kosteleckou veřejností včetně mládeže a částí děvčat „Zpěvulenek", nácviku Kostelecké svatby na Slovácký rok.

Marie Bábíková

Setkání Kostelců 20. 6. 2015 v Kostelci na Hané

SETKÁNÍ STÁRKŮ

1. mezigenerační setkání kosteleckých stárků a stárek.

Tato veliká kulturní akce, o které jsme dlouhou dobu uvažovali, akce organizačně značně náročná, vyžadující čas i energii mnoha členů přípravného výboru i obětavých lidí kolem, kteří nešetřili svým volným časem ani silami, tato významná a slavnostní událost se uskutečnila v sobotu 18. dubna 2015.

Už během příprav jsme cítili veliký zájem občanů - stárků i nestárků, shromažďovaly se a identifikovaly fotografie i časové údaje.

Kontaktovali nás i stárci, které osud zavál daleko od rodného Kostelce, kteří se ze zdravotních důvodů setkání zúčastnit nemohli, ale měli zájem o zhlédnutí alespoň elektronického záznamu, který by jim přiblížil dávná léta mládí prožitého se svými vrstevníky v rodné obci.

Naším záměrem bylo uspořádat prezentaci fotografií jednotlivých čtveřic stárků se sólem pro skupinu stárků jednoho desetiletí.

Aby atmosféra na sále co nejvíce připomínala kostelecké hodové veselí, nesměl chybět hodový věnec, Svatováclavský chorál, fotokopie vitráže sv. Václava na koni - z věže našeho kostela, zatahování do řetazu a samozřejmě nechyběli ani „Žadovjáci“, kteří ke kosteleckým hodům neodmyslitelně patří. Nálada byla vskutku hodová, tančilo se, zpívalo, popíjelo a hlavně vzpomínalo...Všichni zúčastnění, a bylo jich kolem 300, se dobře bavili a dobrá nálada v nás rezonovala ještě dlouho po skončení...

Díky Vám všem, kteří jste věnovali svůj čas, mnohdy na úkor svých rodin, svoje nápady a pracovní nasazení, díky vám se mohlo uskutečnit toto skvělé setkání, které vneslo radost a veselí do srdcí všech, kdož přišli.

A kdo se může pochlubit tím, že se potkal i s nejstarší žijící (letos třiadevadesátiletou) stárkou, tetičkou Hedvikou Navrátilovou, která stárkovala v roce 1939?

Marie Bábíková

Svatováclavský chorál

Svatý Václave, vévodo české země,
kníže náš, pros za nás Boha, svatého Ducha!
Kriste, eleison.

Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě,
nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave!
Kriste, eleison.

Pomoci my tvé žádáme, smiluj se nad námi,
utěš smutné, zažeň vše zlé, svatý Václave!
Kriste, eleison.

VOLNOČAS

Spolek Volnočas uspořádal pro Vás a Vaše děti v roce 2015 tyto akce:

Společenský ples – leden 2015 – hrála DH Švitorka. Již podruhé byla připravena ochutnávka vybraných vín kosteleckých zahrádkářů – vinařů. Tento rok jsme navíc jako novinku nabídli zdarma ochutnávku domácích pomazánek. U každé pomazánky byl vytištěn i její recept. Obojí se setkalo s velkým úspěchem.
Dětský karneval – únor 2015 – letošní téma Putování s pohádkovou babičkou se dětem líbilo. Samotná pohádková babička děti okouzlila, její čtené pohádky a nabízené perníčky upoutaly snad všechny děti. Putovalo se přes pohádku Byla jednou jedna koťata, Včelí medvídci a také Štaflík a Špagetka až k pohádce Káťa a Škubánek.
Pálení čarodějnic – duben 2015 – poslední dubnové odpoledne proběhlo již tradiční Pálení čarodějnic. Akce se konala na návsi. Pro děti jsme nachystali zábavné soutěže, na závěr dostaly k opečení špekáček a malou sladkost.
Den dětí – v neděli 30.6. na Panské zahradě bylo pro děti připraveno ve spolupráci se skauty odpoledne plné soutěží. Na vedlejší louce u Kamenného schodiště se děti mohly zdarma povozit na dvou ponících. Navíc se svým úžasným vystoupením celé odpoledne obohatila skupina historického šermu Canimus serbis.
Na podzim připravujeme další akce, o nichž budete včas informováni.

Dětský karneval
Pálení čarodějnic

CESTA DO ARGENTINY

Ze zápisků mé sestřenice Ludmily Blažkové, roz. Dufkové, která jela do Argentiny na pozvání svých sourozenců, kteří odjeli se svými rodiči do Argentiny 20. 6. 1930 a které od té doby neviděla. Z těchto zápisků popisuji její zážitky a dojmy. /VI. pokračování

17. 4. 1966 sobota, La Clotilda

Ráno jedeme s bratrem Václavem a jeho syny k sestře Růženě na čakru. Bratr jede se svou čatytou (terénní automobil, napůl osobní a napůl nákladní), která uveze až 1 tunu nákladu, má vzadu sundávací osobní kabinu. Cesta je polní, ale pěkná. Asi 3 km před čakrou vede přes lagunu, která je teď rozbahněná a zalitá vodou. Václav se neodváží do ní vjet, protože by zapadl a nevyjel, nechává auto před lagunou a dál jdeme pěšky. Přebrodili jsme lagunu a jdeme dál po cestě, pak lesem, ale moc chládku neposkytuje, je tu dusno a horko. Pak jsme se vydali napříč přes pole osázené bavlnou a kafírem přímo k makře Růženy. Je pekelné vedro (asi přes 50 °C na slunci). Cestou se nám na šaty nachytala semena kadýža (semena jsou velikosti hrachu a na povrchu posetá tvrdými, ostrými a zahnutými trny), která píchá a drží pevně v šatech a těžko se odstraňuje, zvlášť zabodne-lise do kůže na nohou, to pak způsobí bolestivou ranku. Musíme to stále z šatů obírat a tak máme ruce celé rozbolavělé. Naštěstí jsme už blízko domu sestry. Je doma sama, diví se, kdo to přichází, až konečně, až konečně poznává Václava. Shledávám se s ní po tolika letech, obě pláčeme dojetím i radostí, že se opět vidíme! Obě jsme se pořádně změnily. Růžena má dost pěkný domek. 2 světnice, velkou kuchyň, chodbu a širokou verandu. Jsou na střeše jen trámky a stěny také z trámků, takže slunce může dovnitř svítit ze všech stran. Má tam stůl a židle, dobře se tam odpočívá. Pěkně tam fouká vítr, kolem jsou stromy, vinohrad, před tím je zahrádka, v ní trochu květin a keřů, fíkovník a pomerančovník. Pomeranče ještě nejsou zralé, ale jsou moc dobré do čaje. Je tu i citroník, ale ten je zatím bez ovoce. Vloni tu byl totiž v září mráz a většinou vše zmrzlo. Má tam také broskvoně, ale co nezničil mráz, tak to zničila voda, která tu stála asi měsíc, než se vypařila!

Je tu naprostá rovina a voda nikam neodtéká. Sestra měla vodu v domě asi 50 cm navysoko. Dům má pěkný, ale z nepálených kotovic a střechu z pozinkovaného vlnitého plechu. Všechno je obílené, všude čisto. Na stěně v kuchyni má z česka přivezené vyšívané dečky (kuchařky), tak jak jsme to mívaly doma, když jsme byly ještě děti. Jen dvě větší okna má zasklené, ostatní jsou jen díry ve zdi a zavírá se to dřevěnými dvířky.

Václav si odpočinul a vrátil se pěšky k autu před lagunou a odjel domů. Já se sestrou si povídáme až do půlnoci.

18. 4. 1966 neděle, čakra u Růženy

V noci pršelo, dobře se spalo, ale déšť bubnoval na plechovou střechu a protože tam nemají v domě stropy, jak u nás, tak to dělalo velký hluk a já nemohla spát. Ráno ale krásně svítí sluníčko. Je však dusno a štípou komáři a polvorini, kterých je po dešti všude mračna! Polvorini jsou horší než komáři, není jich skoro vidět, jsou drobní jako mák a také tak zbarveni, ale v momentě obalí nohy a ta je pak pěkně modrá.

Když je pak člověk rukou rozmáchne, tak je noha jako by ji polil krví a noha pálí jako pošlahaná kopřivami. Po čase opuchne jako baňa. Sestra má pořád v domě zapálenou spirálu, která vydává štiplavý dým, který komáry zahání a trochu i polvoriny, ale na ty to účinkuje jen málo.
Sestra má ještě velkou kolnu, už z pálených cihel. V ní skladuje sesbíranou bavlnu, traktor, pluh, vůz a různé nářadí. Vedle má menší kůlnu, v ní má uskladněn kafír pro slepice a koně. Pak ještě kovárnu a různé menší budovy pro drůbež. Studnu má asi 50 m od domu, ale ta voda není moc dobrá na pití. Pije se většinou voda dešťová, která je sváděna se střechy do betonové jámy před domem. Ještě má domek pro sezónní dělníky – sběrače bavlny.

19. 4. 1966 pondělí, čakra u Růženy

Ráno nás přivítalo vydatným deštěm Kolem čakry už všude stojí plno vody. Sestra má strach, aby jí voda nenatekla do domu, ale naštěstí déšť ustává a tak vody nepřibývá. Chvílemi píši a pak si opět vyprávíme. Tolik roků jsme se neviděly a tak si máme toho tolik co vyprávět!

20. 4. 1966 úterý, čakra u Růženy

Už neprší, ale je pod mrakem, komáři a polvorini protivně štípou! Zvlášť navečer to tu bzučí jako ve včelíně. Sestra pere, já trochu vařím, čtu a píši. Jsou tu na práci tři dělníci, ale bývá jich deset i více, podle toho, kolik je práce. Má tu jednoho Poláka na stálo, v Argentině je 40 roků, tady je 4 roky. Osamostatnit se nechce, má jen trochu šatů, vydělané peníze propije.

21. 4. 1966 středa, čakra u Růženy

Dnes je už krásně. Růžena říká, že naloží trochu bavlny a pojedeme do města. Jde se podívat na cestu. Přijde až navečer a říká, že se může jet. Já jsem do rána nespala, chvílemi je mi zima a chvílemi horko. Bolí mě nohy, mám je oteklé, plné bolákú, vůbec nemůžu chodit. Večer nemám chuť ani na jídlo. Vzala jsem si prášek a čaj a už v šest večer jsem šla spát. Růžena si ještě čte.

22. 4. 1966 čtvrtek, čakra u Růženy

Ráno Ignác a Vasil naložili 25 pytlů bavlny, chytili dvě muly a dva koně. Zapřáhli nám je a Ignác nás zavezl na hlavní cestu a dál už jede Růžena. Je krásně, slunce svítí tak prudce, že jsme si musely vzít i slunečníky. Jen ty cesty jsou plné bláta a vody. Podél cesty jsou lesy, různé keře a sem tam je vidět nějaký domek. Některý je pěkný, ale většinou jen ze dřeva a plechu a všude dokola jen voda. V ní chlapci chytají ryby. Kolem desáté jsme byly ve městě, které se jmenuje Villa Berkted (Viža Berkted). Je to dost pěkné město, je tu dost obchodů. Růžena postaví vůz u fabriky na bavlnu, kde je už plno vozů a aut. Jde se mnou k Mariině sestře Věrce. Je doma a když jí říkáme, jestli by se mnou zašla k lékaři, je ochotná. Růžena hned odchází, má strach, aby jí koně neutekli i s vozem. Paní Latynová, tak se Věrka jmenuje, mně dává snídani, ukazuje mi dům a obchod. Též promítají v kině filmy. Kino je velké, dobře zařízené. Mají ještě jeden obchod, protože jsou dva bratři. Pak jdeme k lékaři. Špatně se mně chodí, tak nás vzal nějaký Věrčin známý autem. Moc dlouho čekáme. Lékař je mladý a říká, že je to infekce. Předepisuje mi penicilin a nějakou mast. Věrka mu platí 500 peso a na léky dalších 450 peso a říká, abych si koupila ještě jednu dávku penicilinu.

Ještě štěstí, že mě Václav nechal dost peněz, jinak nevím, co bych dělala. I tak na tu druhou dávku jsem si musela půjčit od paní Kuligové – maminky Marie. U nás máme lékaře i léky zadarmo a tady jsem musela za vše platit!

Paní Kuligová je hodná a milá žena, všemožně se o mě starala. Pak tam přišla paní Charvátová. Obě byly rády, že si mohou popovídat o své staré vlasti, obě jsou tady už od roku 1931.

Sestra přišla v poledne, bavlnu ještě neprodala, ale že od dvou hodin budou zase kupovat. Poobědvaly jsme, sestra si trochu odpočinula a zase odešla. Přišla až navečer, bavlnu ještě neprodala, koně a vůz nechala u známých. Přišla za mnou a večer jsme šly ke Kalivodům. Jsou to Češi z Jugoslávie.

23. 4. 1966, sobotaVilla Berthet

V noci přišla bouřka a prší. Obě nemůžeme spát. Bojíme se, jak se dostaneme domů. Ráno stále ještě prší, až o desáte trochu přestalo. Růžena se jde podívat na bavlnu. Já jdu navštívit pana Chorváta, který má už rok ochrnuté nohy. Má radost, že jsem přišla, protože je mu dlouhá chvíle, když musí pořád sedět. Vzpomínáme, jak to bylo dříve u nás a lituje, že tam nebylo práce, že tolik mladých lidí muselo jít hledat chleba za moře. Než se nadějeme, je už poledne. Ve dvě hodiny přijíždí sestra Růžena s vozem a pospíchá, abychom nezatměli. Říká, že nemohla chytit koně, museli jí pomoci tři chlapci a jeden muž na koni. Přišla umazaná celá od bláta. Jedeme domů, ale bavlnu jsme neprodali, tak jsme ani nic nenakoupily, protože jsme neměly peněz. Cesta je plná vody a bláta, ale přece projíždíme a cesty ubývá. Na čakru je to asi 14 kilometrů. Tak asi tři km před čakrou nás čekali naši chlapci. Měli obavy, že se nám něco stalo, ale pravděpodobně měli chuť na víno, které jsme slíbily přivézt, ale my nic nevezeme. Sednou si s námi na vůz, cestou naloží trochu suchého dříví, kterého je všude dost a jsou rádi, že jsme už doma a zdravé! Mně je stále zima, nejsem zvyklá na zdejší proměnlivé počasí a raději jdu hned spát.

24. 4. 1966, neděle, čakra u Růženy

V noci jsem špatně spala, pořád mně bylo zima, proto jsem ráno raději brzo vstala. Bylo mně už lépe, jen mně bolí hlava. Je krásně a nádherně svítí sluníčko. Růžena vaří, peče chleba v domácí pekárně a já ji trochu pomáhám. Odpoledne trochu píši a pak čtu. Dnes se stal snad zázrak – neštípou komáři!

25.4.1966, pondělí, čakra u Růženy

Nic nového, slunce svítí, mně je už trochu lépe, tak píši dopisy, chvílemi čtu nebo si vyprávíme se setrou. Dělníci sbírají bavlnu, ale až odpoledne, dopoledne je ještě rosa.

26. 4. 1966, úterý, čakra u Růženy

Dnes jsem se šla podívat po okolí, je tu pěkně. Růžena vysýpá z pytlů bavlnu a suší ji na slunci. Na zpáteční cestě ji déšť promočil. Některé pytle jsou prožrané od myší, těch je tu všude plno, tak je musíme zalátat. Pak ještě chvíli žehlím, píši a čtu.

27. 4. 1966, středa, čakra u Růženy

Dnes jela Růžena znovu do města. Naložili 25 pytlů bavlny a jel s ní Ignác. Já jsem nemohla, mám zase oteklou nohu. Nějak mně to v té Argentině neslouží, pořád, pořád mně něco je! Jsem tedy doma sama a to nezvyklé ticho mě tísní. Sestra přijela až o šesté odpoledne! Šťastně prodali – 100 kg za 2.600 pesos! Hned koupila flanelovou

košili, stála 86 pesos a sametovou za 1.900 pesos. A něco dala na dluh, který měla v obchodě. Nakoupila zase nějaké zboží a trochu peněz přivezla domů. Už jsem ráda, že je tady, měla jsem strach, že tu budu pře noc sama!

28. 4. 1966, čtvrtek, čakra u Růženy

Dny jsou krásné, ale bojím se večerů, kdy velice štípou komáři a polorini tak, že se nemůžeme jim ani ubránit. Noha mně nepřestává bolet. Jeden dělník, který sem chodí sbírat bavlnu, včera přijel, asi 2 hodiny sbíral, udělalo se mu špatně a musel se vrátit domů. Má tady blízko malou čakru a když může, chodí i se svým kamarádem si k nám přivydělat. Přijíždí na koních. Dnes přijel jen ten jeho kamarád, chtěl nějaké zboží a prosil o nějaké peníze, že je i jemu špatně a oba chtějí jít k lékaři. Je to zde jak začarované, každý má dluhy a když někdo onemocní, je zle. Ale jsou tu také státní, takové malé ošetřovny a kdo opravdu nemá peníze, tak ho tam ošetří zadarmo, ale léky si musí zaplatit sám!

29. 4. 1966, pátek, čakra u Růženy

Neprší a slunce pěkně svítí. Noha mě už tak nebolí, jsem tomu velice ráda, že mně to přestává bolet. Dopoledne chvíli peru a pak pečeme nějaké cukroví, čekáme návštěvu. Růžena ještě seje zeleninu na zahrádce.

30. 4. 1966, sobota, čakra u Růženy

Ráno bylo zamračené, měla jsem strach, že bude pršet. Ráda bych jela k bratrům. Mám napsané dopisy, chtěla bych je poslat. Všichni na ně čekají a doufám, že i moje děti odepsaly.

Je zde krásná příroda, připadá mně to jako na nějakém ostrůvku. Kolem je les, všechno je zelené, jen kdyby tak neotravovali komáři a moskyti. Zkoušela jsem sbírat bavlnu, není to těžká práce, ale tolik komárů, že jsem se nestačila ohánět. Pečeme chleba, cukroví, vaříme a pořád je co dělat. Já jsem si od práce asi už odvykla, velice se při všem unavím, nebo je to tím nezvyklým klimatem?

Pokračování příštwě

Mirek Dufek, ročník 1923

Děti na školním vystoupení 1962 (č.1 Mirek, č.2 Roman, č.3 učitelka)

Volně rostoucí agáve na pastvině v Argentině. (na snímku Miroslav Dufek)

Ceník prací a služeb zajišťovaných Obecním úřadem v Kostelci.	Cena/hodinu
doprava MULTICAR	300 Kč
práce křovinořezem	150 Kč
práce bubnovou sekačkou	200 Kč
práce pojízdnou sekačkou (Viking, Starjet)	200 Kč
za možnost prodeje na tržním místě	100 Kč/místo

Půjčovné Uvedené ceny byly schváleny zastupitelstvem Obce Kostelec dne: 4. 6. 2015	Cena/den
přívěsný vozík	200 Kč
míchačka	150 Kč
pojízdný pěchovač	200 Kč
chladící box (obecní organizaci k dispozici zdarma)	1000 Kč
myčka sklenic (obecní organizaci k dispozici zdarma)	1000 Kč

PLÁNOVANÉ AKCE V OBCI KOSTELEC – 2. pololetí 2015

07. 06.	Slavnost těla a krve páně
14. 06.	15. ročník „O pohár starostky"/střelnice, pořádá ZO AVZO
20. 06.	Setkání Kostelců v Kostelci na Hané / zájezd pořádá OÚ Kostelec
23. 06.	Branné závody pro děti ZŠ a MŠ / střelnice, pořádá ZO AVZO
14. 08. - 16. 08.	Slovácký rok v Kyjově
06. 09.	Pouť do Koryčan / pořádá farnost
20. 09.	Podzim s pistolí / střelnice, pořádá ZO AVZO
20. 09.	Mše sv. v 10.15hod. v kostele sv. Václava – poděkování za úrodu / farnost
26. 09. - 28. 09.	Svatováclavský hody / pořádá OÚ Kostelec
27. 09.	Hodová mše sv. v kostele sv. Václava v 10.15 hod. /farnost
27. 09.	Podzim s puškou / střelnice, pořádá ZO AVZO
00. 10.	Skřítek Podzimníček / pořádá Volnočas
00. 11.	Posezení se seniory / KD, pořádá OÚ Kostelec
8.11.	středa (domluva se ZŠ) Lampiónový průvod / pořádá OÚ + ZŠ
20.12.	Zpívání u vánočního stromu/Panská zahrada, pořádá OÚ a soubor Kosteláci
24.12.	Betlémské světlo roznášejí skauti
26.12.	Poslední rána roku/střelnice, pořádá ZO AVZO

Vydavatel: Obec Kostelec
Odpovědná redaktorka: Jana Sabáčková
Tisk: A studio group, spol. s r.o. Kyjov
astudio@astudio.cz
Vyšlo v nákladu 330 výtisků
Povoleno OÚ Hodonín, reg. zn. MKČRE12389